

David Escudero

Infantesa. Repetició de records *Infancy. Repetition of memories*

David Escudero Barcelona, 1960.

Selecció d'exposicions / Selected Exhibitions

- Galeria Spectrum. Saragossa, 1990.
- "ARCO 91" Stand de la Galeria Spectrum. Madrid, 1991
- Galeria Imago Lucis. Oporto (Portugal), 1992.
- Centre Cultural Tecla Sala. L'Hospitalet del Llobregat, 1992
- Galeria Forum. Tarragona, 1992.
- Tarazona Foto'93. Tarazona (Saragossa), 1993.

"Aquelles imatges apareixen a la nostra memòria de forma inalterable al pas del temps mentre que nosaltres ens anem transformant. Records que són un retorn al nostre origen i al nostre misteri" Amb aquestes paraules defineix David Escudero el fonament teòric d'aquesta sèrie que tanca el recorregut vital iniciat un any abans amb les fotografies de vells de *L'últim viatge*.

Ara som a l'origen. records col·lectius i íntims alhora, dels quals l'autor sap esprémer els sentits de fragmentació, repetició, recomposició i llunyania fins a fer-ne una plasmació plàstica original i impecable que fa pensar a l'espectador alternativament, en mosaics, *puzzles* o, fins i tot, gàbies que capturen la felicitat i la infelicitat de la infantesa.

Desdibuixades, maquillades i acolorides, aquestes imatges formen part d'un fictici àlbum familiar que convida al mateix autor a la reflexió més transcendent: "Va existir, al capdavant, aquest nen que recordem? Potser el pas del temps va tornant incomprensible la vida? Les nostres fotos d'infantesa, els nostres dibuixos de nen són potser pistes per al retrat d'un personatge enigmàtic que restarà amb nosaltres fins al 'final' i a qui tants cops haurem d'acudir sense trobar-hi allò que busquem, sense arribar de nou a enlloc. "

"Those images appear unalterable in our memory with the passage of time while we ourselves go on transforming them. Memories that are a return to our origin and to our mystery" With these words David Escudero defines the theoretical basis of the series that closes the vital path started out on a year earlier with the photographs of old people in *The last Journey*. We are now at the beginning: collective and at the same time intimate memories from which the photographer is able to extract the sensations of fragmentation, repetition, recombination and distance, so as to produce from it all an original plastic impression that makes the viewer think alternately of mosaics, jigsaws or even cages capturing the happiness as well as the unhappiness of infancy. Blurred, tinted and discoloured, these pictures form part of a fictitious family album that invites the photographer himself towards the most transcendent reflection. "After all, did that child we now recall exist? Perhaps the passage of time makes life incomprehensible? Our photos of infancy, our childish drawings are perhaps tracks leading to the portrait of an enigmatic personage who will remain with us until the 'end' and to whom we shall have to go in order not to find what we are looking for to go once more nowhere "

Montserrat Gustà